

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 366

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 mai 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 89 din 19 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 72 alin. 2 și 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	1-3	508. — Hotărâre pentru aplicarea Rezoluției nr. 1.390 (2002) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind regimul de sancțiuni instituit anterior împotriva Afghanistanului prin rezoluțiile nr. 1.267 (1999) și 1.333 (2000).....	5 6-7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
486. — Hotărâre privind înființarea, organizarea și funcționarea Laboratorului Național de Cercetare în Domeniul Conservării și Restaurării Patrimoniului Cultural Național Mobil.....	3-4	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
492. — Hotărâre pentru schimbarea denumirii amplasamentului situat în municipiul București, str. Știrbei Vodă, sectorul 1, din „Muzeul Național de Istorie” în „Centrul Dâmbovița” și aprobarea programului		3/2001. — Ordin pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor nr. 1/2001 de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1997 privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a fi aleasă administrator al unei societăți de investiții financiare.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 89

din 19 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 72 alin. 2 și 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 72 alin. 2 și 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Iosif Keszek în Dosarul nr. 3.612/2001 al Judecătoriei Medias.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că asupra constituționalității dispozițiilor art. 72 alin. 2 și 3 din Legea nr. 7/1996 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia

nr. 176/1999, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.612/2001, **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 2 și 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Iosif Keszek.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că textul art. 72 alin. 2 și 3 din Legea nr. 7/1996 este neconstituțional, întrucât această lege nu a fost pusă în aplicare, și că tehnica legislativă pe care ea se bazează este contrară principiului conform căruia România este un stat unitar, principiu consacrat de art. 1 alin. (1) din Legea fundamentală. Autorul excepției solicită Curții să pronunțe o decizie de interpretare, deși recunoaște că, potrivit competenței sale, Curtea nu poate pronunța decizii interpretative, „dar se poate pronunța asupra înțeleșului contrar Constituției al unei legi sau ordonanțe, fiind frecventă exprimarea că un text legal este constituțional «numai în măsura» în care este aplicat într-un anumit sens, ceea ce, după noi, în fond este tot o modalitate de interpretare”.

Judecătoria Mediaș, exprimându-și opinia, consideră excepția ca neîntemeiată, invocând o decizie anterioară a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 72 alin. 2 și 3 din Legea nr. 7/1996 sunt constituționale și nu contravin caracterului unitar al statului. Se arată, pe de o parte, că în legislația noastră există și alte norme legale cu aplicabilitate doar pe o anumită parte a teritoriului, iar pe de altă parte, că asupra acestei excepții Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 176/1999, în sensul respingerii criticilor formulate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 176/1999. Se arată că intrarea în vigoare a unei legi nu se confundă cu punerea ei în aplicare. Or, Legea nr. 7/1996 este în vigoare, dar punerea ei în aplicare este condiționată de înființarea, organizarea și funcționarea birourilor de carte funciară, asigurarea bazei tehnico-materiale a acestora, de angajarea și pregătirea personalului, de întocmirea documentelor cadastrale de către experți autorizați, pe baza măsurătorilor efectuate la imobilele supuse înscrierii în cartea funciară.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 72 alin. 2 și 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, care au următoarea redactare: „*La data finalizării lucrărilor cadastrale și a registrelor de publicitate imobiliară*

pentru întreg teritoriul administrativ al unui județ își încetează aplicabilitatea, pentru județul respectiv, următoarele dispoziții legale:

— art. 1801, 1802 și 1816—1823 din Codul civil;

— art. 710—720 din Codul de procedură civilă, cu excepția prevederilor referitoare la amanet;

— Decretul-lege nr. 115 din 27 aprilie 1938 pentru unificarea dispozițiilor referitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare;

— Legea nr. 242 din 12 iulie 1947 pentru transformarea cărților funciare provizorii din vechiul Regat în cărți de publicitate funciară, publicată în Monitorul Oficial nr. 157 din 12 iulie 1947, cu modificările ulterioare;

— Decretul nr. 2.142 din 12 iunie 1930 pentru funcționarea cărților funduare centrale pentru căile ferate și canale;

— Legea LX din anul 1881 privitoare la executarea silită imobiliară, cu modificările ulterioare.

După definitivarea cadastrului la nivelul întregii țări, se abrogă:

— art. 1801, 1802 și 1816—1823 din Codul civil;

— art. 710—720 din Codul de procedură civilă, cu excepția prevederilor referitoare la amanet;

— Decretul-lege nr. 115 din 27 aprilie 1938 pentru unificarea dispozițiilor referitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare;

— Legea nr. 242 din 12 iulie 1947 pentru transformarea cărților funciare provizorii din vechiul Regat în cărți de publicitate funciară, publicată în Monitorul Oficial nr. 157 din 12 iulie 1947, cu modificările ulterioare;

— Decretul nr. 2.142 din 12 iunie 1930 pentru funcționarea cărților funduare centrale pentru căile ferate și canale;

— Legea LX din anul 1881 privitoare la executarea silită imobiliară, cu modificările ulterioare.

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— art. 37—43 din Legea fondului funciar nr. 59 din 29 octombrie 1974, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 138 din 5 noiembrie 1974, cu modificările ulterioare;

— anexa nr. 1 la Decretul nr. 146/1985 privind înființarea colectivelor de lucrări cadastrale;

— Decretul nr. 305 din 15 septembrie 1971 privind activitatea geodezică, topofotogrammetrică și cartografică, precum și procurarea, deținerea și folosirea datelor și documentelor rezultate din această activitate, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 111 din 26 septembrie 1971;

— orice alte dispoziții contrare prezentei legi.”

Principala critică de neconstituționalitate privește punerea în aplicare a dispozițiilor Legii nr. 7/1996, aceasta urmând să se facă pe județe în raport de finalizarea lucrărilor de cadastru. Autorul excepției susține că această lege nu a fost pusă în aplicare și că tehnica legislativă pe care ea se bazează este contrară principiului potrivit căruia România este un stat unitar, principiu consacrat de art. 1 alin. (1) din Legea fundamentală.

În istoria statului unitar român au existat și mai există norme legale aplicabile doar pe o anumită parte a teritoriului național, ca de exemplu: Legea nr. LX/1881 privitoare la executarea silită imobiliară în Transilvania, Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, Legea nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România. Existența unor acte normative diferite pentru anumite zone ale țării nu este de natură să afecteze caracterul unitar al statului, ci pune numai problema aplicării în spațiu a respectivelor acte. Unificarea legislației, realizată prin extinderea legislației din vechiul Regat pe întreg cuprinsul țării, a înlăturat conflictele de legi interprovinciale. Legea nr. 7/1996 pune capăt unei asemenea situații, anume aplicării unor reglementări legale diferite, pe de o parte, în Transilvania, iar pe de altă parte, în vechiul Regat, în ceea ce privește publicitatea imobiliară, realizată prin sistemul de carte funciară și, respectiv, prin registrele de transcripțiuni

și inscripțiuni. Ca efect al aplicării Legii nr. 7/1996 se va realiza o unificare legislativă a regimului de publicitate imobiliară; acest regim urmează să se aplice pe întregul teritoriu, dar, datorită complexității condițiilor tehnice, nu dintr-o dată, ci treptat. Esențial în această materie este faptul că, în ceea ce privește coexistența în spațiu a două ori chiar a mai multor reglementări legale, există o singură autoritate legiuitoare de la care emană aceste reglementări, nefiind vorba despre un conflict de suveranitate — care privește dreptul internațional public — și nici despre existența unor reglementări multiple într-un stat federal — care ar conduce la domeniul dreptului interprovincial.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 72 alin. 2 și 3 din Legea nr. 7/1996 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 176 din 16 noiembrie 1999,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 72 alin. 2 și 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Iosif Keszek în Dosarul nr. 3.612/2001 al Judecătoriei Mediaș.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea, organizarea și funcționarea Laboratorului Național de Cercetare în Domeniul Conservării și Restaurării Patrimoniului Cultural Național Mobil

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. II din Legea nr. 574/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2001 privind unele măsuri în domeniile culturii și artei, cultelor, cinematografului și dreptului de autor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Laboratorul Național de Cercetare în Domeniul Conservării și Restaurării Patrimoniului Cultural Național Mobil, denumit în continuare *Laboratorul Național de Cercetare*, se înființează, se organizează și funcționează ca instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Laboratorul Național de Cercetare are sediul în imobilul aflat în administrarea Muzeului Național de Istorie al României, situat în municipiul București, Calea Victoriei nr. 12, sectorul 3.

(3) Spațiile în care Laboratorul Național de Cercetare își are sediul se atribuie în folosință gratuită, pe o perioadă de 10 ani, de către Muzeul Național de Istorie al României. Laboratorul Național de Cercetare va suporta cheltuielile de întreținere a spațiilor atribuite în folosință.

(4) Predarea-preluarea spațiilor se face pe baza protocolului încheiat între Muzeul Național de Istorie al României și Laboratorul Național de Cercetare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Laboratorul Național de Cercetare are următoarele atribuții principale:

a) investighează cu mijloace specifice de analiză materialele constituente ale bunurilor culturale mobile, în funcție de compoziție, tehnologia de prelucrare și proveniență;

b) experimentează materiale necesare pentru conservarea și restaurarea bunurilor culturale mobile, precum și pentru combaterea agenților biologici;

c) colaborează cu specialiștii în domeniu la expertizarea bunurilor culturale clasate sau în curs de clasare;

d) pregătește și perfecționează specialiști în domeniile investigării, conservării și restaurării bunurilor culturale mobile;

e) colaborează cu instituții de specialitate din țară și din străinătate.

(2) Laboratorul Național de Cercetare îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 3. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale Laboratorul Național de Cercetare desfășoară următoarele activități:

a) efectuează analize de structură și compoziție a bunurilor cu semnificație artistică și istoric-documentară;

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 14 februarie 2000, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția din această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește solicitarea autorului excepției privind pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei decizii de interpretare, prin care urmează să se constate că textul este neconstituțional folosindu-se exprimarea „în măsura în care”, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției.

b) stabilește condiții de compatibilitate a materialelor utilizate în timpul operațiunilor de conservare și restaurare a operelor cu materialele constituente;

c) efectuează analize de datare a bunurilor cu semnificație arheologică și artistică;

d) organizează cursuri de pregătire și perfecționare a personalului implicat în activitatea de investigații fizico-chimice și biologice, precum și cursuri de informare pentru restauratori, conservatori, arheologi și muzeografi;

e) mediatizează rezultatele prin publicarea de articole în revistele de specialitate și prin comunicări la congrese și sesiuni științifice; editează revista „Studii de conservare”;

f) organizează manifestări culturale, studii și proiecte.

(2) Laboratorul Național de Cercetare desfășoară orice alte activități prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 4. — (1) Structura organizatorică a Laboratorului Național de Cercetare, atribuțiile și modul de funcționare ale compartimentelor din aparatul propriu al acestuia, precum și relațiile funcționale dintre acestea se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(2) Numărul maxim de posturi este de 24.

(3) Salarizarea personalului Laboratorului Național de Cercetare se face potrivit anexelor nr. IV/2, IV/3, V/1, V/2 și VI/1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — În cadrul Laboratorului Național de Cercetare, prin ordin al ministrului culturii și cultelor se pot organiza servicii, birouri sau colective temporare pentru realizarea unor programe, proiecte, studii sau cercetări în domeniul conservării și restaurării patrimoniului cultural național mobil.

Art. 6. — (1) Laboratorul Național de Cercetare este condus de un director numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor, potrivit legii.

(2) Directorul Laboratorului Național de Cercetare conduce întreaga activitate a instituției, pe care o reprezintă în raporturile cu autoritățile publice, instituții și organizații, precum și cu persoanele fizice și juridice din țară sau din străinătate.

(3) Directorul Laboratorului Național de Cercetare este ordonator terțiar de credite.

(4) Directorul Laboratorului Național de Cercetare numește și eliberează din funcție, în condițiile legii, personalul din aparatul propriu.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale directorul Laboratorului Național de Cercetare emite decizii.

Art. 7. — (1) Cheltuielile curente și de capital ale Laboratorului Național de Cercetare se finanțează din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat.

(2) Veniturile extrabugetare se obțin din activități realizate direct de Laboratorul Național de Cercetare, și anume din:

a) perceperea tarifelor pentru organizarea cursurilor de pregătire, perfecționare și informare a personalului propriu, a altor persoane fizice, precum și a personalului din cadrul

persoanelor juridice de drept public sau de drept privat, în domeniul investigării, conservării și restaurării bunurilor culturale mobile;

b) perceperea tarifelor pentru efectuarea de analize de specialitate ale materialelor necesare pentru conservarea și restaurarea bunurilor culturale mobile, în domeniul climatologiei, precum și pentru combaterea agenților biologici;

c) perceperea tarifelor pentru expertizarea bunurilor culturale mobile;

d) perceperea tarifelor pentru efectuarea altor analize de specialitate, la solicitarea persoanelor fizice sau juridice, din țară ori din străinătate;

e) organizarea de manifestări culturale, studii, proiecte, precum și din exploatarea unor bunuri aflate în administrare;

f) donații și sponsorizări;

g) alte activități specifice realizate de Laboratorul Național de Cercetare, potrivit legii.

(3) Veniturile extrabugetare realizate de Laboratorul Național de Cercetare se gestionează în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 9/1996 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a instituțiilor publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, a sistemului de salarizare a personalului din aceste instituții, precum și îmbunătățirea salarizării personalului din instituțiile și activitățile cu profil cultural, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Finanțarea cheltuielilor de organizare și funcționare care urmează să fie efectuate în exercițiul financiar 2002 se suportă în limita bugetului aprobat Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 9. — Laboratorul Național de Cercetare are dreptul, pentru îndeplinirea activităților specifice, la un autoturism, în parc comun, cu un consum lunar de maximum 150 de litri.

Art. 10. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la capitolul II „Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice finanțate din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 28/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 19 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, după nr. crt. 47² se introduce nr. crt. 47³ cu următorul cuprins:

„47³. — Laboratorul Național de Cercetare în Domeniul Conservării și Restaurării Patrimoniului Cultural Național Mobil — venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat”.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru schimbarea denumirii amplasamentului situat în municipiul București, str. Știrbei Vodă, sectorul 1, din „Muzeul Național de Istorie“ în „Centrul Dâmbovița“ și aprobarea programului prioritar de reconversie funcțională a amplasamentului și de finalizare a construcțiilor existente

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 3 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 82/2002 privind trecerea unor imobile din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Justiției, a Ministerului Culturii și Cultelor și a Societății Române de Radiodifuziune în administrarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, precum și mandatarea acestuia de a iniția un program prioritar de reconversie funcțională a amplasamentului și de finalizare a construcțiilor existente,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă schimbarea denumirii amplasamentului situat în municipiul București, str. Știrbei Vodă, sectorul 1, din „Muzeul Național de Istorie“ în „Centrul Dâmbovița“.

Art. 2. — Se aprobă Programul prioritar de reconversie funcțională a amplasamentului „Centrul Dâmbovița“ și de finalizare a construcțiilor existente, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — În scopul realizării programului prevăzut la art. 2 se mandatează Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței să înceapă procedura de inițiere a unui proiect public-privat, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 mai 2002.
Nr. 492.

ANEXĂ

**PROGRAMUL PRIORITAR
de reconversie funcțională a amplasamentului „Centrul Dâmbovița“
și de finalizare a construcțiilor existente**

Având în vedere valoarea amplasamentului și a lucrărilor deja executate, până în anul 1989, la obiectivul de investiții „Muzeul Național de Istorie“ din municipiul București, precum și imposibilitatea asigurării prin bugetul de stat a fondurilor necesare finalizării acestuia, Guvernul României decide realizarea prezentului program de reconversie funcțională a amplasamentului și de finalizare a construcțiilor existente, printr-un contract de parteneriat public-privat.

Centrul polifuncțional ce se va realiza va purta denumirea „Centrul Dâmbovița“.

Amplasamentul este delimitat de străzile Știrbei Vodă, Splaiul Independenței, Constantin Noica și Călea Plevnei, terenul destinat programului fiind în suprafață de 101.947 m², din care 35.597 m² este suprafață construită.

I. Clădirea destinată inițial „Muzeului Național de Istorie“ este o clădire abandonată în faza de „roșu“, cu o suprafață totală desfășurată de 114.947 m², din care 32.278 m² subsoluri și 35.597 m² suprafață construită, având două niveluri subterane și 7 niveluri supraterane, din care 3 parțiale.

Clădirea va fi reconvertită funcțional și adaptată pentru o funcțiune complexă urbană, în concordanță cu prevederile Planului de urbanism general al municipiului București și ale regulamentului aferent, urmând să cuprindă dotări pentru turism, hoteluri, comerț, cultură, sănătate, locuințe, birouri, cu spațiile anexe necesare. Reconversia funcțională este lăsată la latitudinea investitorului, dar se va ține seama de intenția de a se crea o dotare urbană de prestigiu, destinată în mare parte accesului public.

Corpul de vest al clădirii (corpul D) se află în stadiul de fundații, utilizarea sau dezafectarea acestora rămânând la latitudinea investitorului.

Se va urmări utilizarea cât mai eficientă a spațiului în cadrul volumului existent, fără a se efectua intervenții importante asupra fațadelor și înălțimii clădirii existente.

II. Terenul liber va fi utilizat la dorința investitorului, pe baza documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, cu următoarele obligații:

1. Se va executa un parcaj care să acopere necesitățile totale ale amplasamentului. Clădirea parcajului va fi astfel amplasată și realizată încât să nu deranjeze din punct de vedere estetic și, ținându-se seama de caracteristicile terenului, este preferabil să fie supraterană.

2. În cazul în care clădirea parcajului oferă fațade spre arterele majore, acestea vor avea amplasate la parter funcțiuni complementare de interes public: comerț etc.

3. Din totalul terenului se va rezerva o suprafață de 5.000—10.000 m² destinată construirii sediului Radiodifuziunii Române. Delimitarea terenului rezervat se va face de către investitor în cadrul ofertei în așa fel încât să se creeze cât mai puține servituți urbanistice.

4. Terenul rămas va fi utilizat pentru funcțiuni compatibile prevăzute în cadrul Planului de urbanism general și al Regulamentului local de urbanism ale municipiului București, în conformitate cu proiectul de valorificare economică a amplasamentului lăsat la latitudinea investitorului.

În acest context vor fi apreciate însă acele funcțiuni care prezintă și interes social sau public, constituind un criteriu important de calificare.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (2) și ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va întocmi studiul de fezabilitate și va începe procedura de inițiere a unui proiect de parteneriat public-privat în scopul realizării prezentului program de reconversie funcțională a amplasamentului „Centrul Dâmbovița“ și de finalizare a construcțiilor existente.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aplicarea Rezoluției nr. 1.390 (2002) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind regimul de sancțiuni instituit anterior împotriva Afghanistanului prin rezoluțiile nr. 1.267 (1999) și 1.333 (2000)

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,
 în aplicarea prevederilor Rezoluției nr. 1.390 din 16 ianuarie 2002 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite,
 pentru îndeplinirea obligației care revine statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite de a îndeplini rezoluțiile adoptate de Consiliul de Securitate, în conformitate cu cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Autoritățile și instituțiile publice, persoanele fizice și persoanele juridice române, precum și persoanele fizice și persoanele juridice străine aflate pe teritoriul României vor respecta prevederile Rezoluției nr. 1.390 (2002) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind regimul de sancțiuni instituit anterior împotriva Afghanistanului prin rezoluțiile nr. 1.267 (1999) și 1.333

(2000), al cărui text este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Orice încălcare a prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea administrativă, contravențională sau penală, după caz, a persoanelor vinovate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
 Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
 p. Ministrul apărării naționale,
Sorin Encuțescu,
 secretar de stat
 p. Ministru de interne,
Toma Zaharia,
 secretar de stat
 Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 mai 2002.
 Nr. 508.

ANEXĂ

Rezoluția nr. 1.390 (2002) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite

Adoptată la cea de-a 4.452-a ședință a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 16 ianuarie 2002

Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, denumit în cele ce urmează *Consiliul*, evocând rezoluțiile sale nr. 1.267 (1999) din 15 octombrie 1999, nr. 1.333 (2000) din 19 decembrie 2000 și nr. 1.363 (2001) din 30 iulie 2001,

reafirmând rezoluțiile sale anterioare privind Afghanistanul, în special rezoluțiile nr. 1.378 (2001) din 14 noiembrie 2001 și nr. 1.388 (2001) din 6 decembrie 2001,

reafirmând, de asemenea, rezoluțiile sale nr. 1.368 (2001) din 12 septembrie 2001 și nr. 1.373 (2001) din 28 septembrie 2001 și reiterând sprijinul său pentru eforturile internaționale de eradicare a terorismului, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite,

reafirmând condamnarea fără echivoc a atacurilor teroriste care au avut loc în New York, Washington D.C. și Pennsylvania la 11 septembrie 2001, exprimându-și hotărârea de a interzice orice asemenea acte, luând notă de activitățile neîntrerupte ale lui Osama bin Laden și ale rețelei „Al-Qaida” în sprijinirea terorismului internațional și exprimându-și hotărârea de a desființa această rețea,

luând notă de incriminarea lui Osama bin Laden și a asociaților lui, *inter alia*, de către Statele Unite ale Americii pentru atentatele cu bombă asupra ambasadelor S.U.A. de la Nairobi, Kenia, și Dar-es-Salaam, Tanzania, din 7 august 1998,

constatând că Talibanul a eșuat să se conformeze cererilor din paragraful 13 al Rezoluției nr. 1.214 (1998) din 8 decembrie 1998, ale paragrafului 2 al Rezoluției nr. 1.267 (1999) și ale paragrafelor 1, 2 și 3 din Rezoluția nr. 1.333 (2000),

condamnând Talibanul pentru permiterea folosirii Afghanistanului ca bază pentru pregătire și activități teroriste, inclusiv exportul terorismului de către rețeaua „Al-Qaida” și alte grupuri teroriste, precum și pentru folosirea mercenarilor străini în acțiuni ostile pe teritoriul Afghanistanului,

condamnând rețeaua „Al-Qaida” și alte grupuri teroriste asociate pentru multiplele acte teroriste criminale care au avut ca scop producerea unor victime numeroase în rândul civililor nevinovați, precum și distrugerea proprietății,

reafirmând în continuare că actele de terorism internațional constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale,

acționând în baza cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite:

1. decide să continue măsurile impuse prin paragraful 8 (c) din Rezoluția nr. 1.333 (2000) și ia notă de aplicarea neîntreruptă a măsurilor impuse prin paragraful 4 (b) din Rezoluția nr. 1.267 (1999), în conformitate cu pct. 2, și decide să pună capăt măsurilor impuse prin paragraful 4 (a) din Rezoluția nr. 1.267 (1999);

2. decide ca toate statele să întreprindă următoarele măsuri în legătură cu Osama bin Laden, membrii rețelei „Al-Qaida”, Talibanul și alte persoane, grupuri, întreprinderi sau entități asociate cu aceștia, conform listei întocmite ca urmare a Rezoluției nr. 1.267 (1999) și nr. 1.333 (2000), care va fi actualizată în mod regulat de către Comitetul stabilit prin Rezoluția nr. 1.267 (1999), denumit în cele ce urmează *Comitetul*:

a) să înghețe fără întârziere fondurile și alte bunuri financiare sau resurse economice ale acestor persoane, grupuri, întreprinderi și entități, inclusiv fondurile provenite din proprietăți deținute sau controlate direct ori indirect de către aceștia sau de către persoane acționând în numele ori la comanda acestora, și să asigure ca aceste fonduri sau oricare alte fonduri, bunuri financiare sau resurse economice să nu fie făcute, în mod direct sau indirect, disponibile în folosul acestor persoane de către cetățenii lor sau oricare alte persoane de pe teritoriul lor;

b) să prevină intrarea pe teritoriul lor sau tranzitarea teritoriului lor de către aceste persoane, prevăzându-se că nimic din acest paragraf nu obligă nici un stat să interzică intrarea pe teritoriul său sau cererea de părăsire a teritoriului său de către cetățenii săi și că acest paragraf nu se va aplica acolo unde intrarea sau tranzitarea teritoriului este necesară pentru realizarea unui proces judiciar sau când Comitetul determină, numai de la caz la caz, că intrarea sau tranzitul este justificat;

c) să prevină furnizarea, vânzarea și transferul, în mod direct sau indirect, de terenuri către aceste persoane, grupuri, întreprinderi și entități aflate pe teritoriul lor sau de către cetățenii lor aflați în afara granițelor lor ori folosirea pavilioanelor lor maritime și aeriene sau de armament și materiale înrudite, de orice tip, inclusiv arme și muniție, vehicule militare și echipament, echipament paramilitar sau componente separate ale acestora, instrumente tehnice, asistență sau pregătire în legătură cu activități militare;

3. decide că măsurile la care se face referire la pct. 1 și 2 vor fi revăzute în termen de 12 luni și că la sfârșitul acestei perioade Consiliul fie va permite continuarea acestor măsuri, fie va decide îmbunătățirea lor, în conformitate cu principiile și scopurile acestei rezoluții;

4. reamintește obligația ca toate statele membre să implementeze în întregime Rezoluția nr. 1.373 (2001), inclusiv în ceea ce privește orice membru al Talibanului și al organizației „Al-Qaida”, precum și orice persoane, grupuri, întreprinderi și entități asociate cu Talibanul și organizația „Al-Qaida”, care au participat la finanțarea, planificarea, facilitarea și pregătirea sau înfăptuirea de acte teroriste ori la sprijinirea de acte teroriste;

5. cere Comitetului să preia următoarele sarcini și să raporteze asupra activității sale, cu observații și recomandări, Consiliului:

a) să reactualizeze în mod regulat lista la care se face referire la pct. 2, pe baza informațiilor relevante furnizate de statele membre și organizațiile regionale;

b) să ceară de la toate statele membre informații în legătură cu acțiunile întreprinse de acestea pentru implementarea eficace a măsurilor la care se face referire la pct. 2 și apoi să solicite de la acestea orice informații ulterioare pe care Comitetul poate să le considere necesare;

c) să pregătească rapoarturi periodice Consiliului cu privire la informațiile transmise Comitetului, referitoare la implementarea acestei rezoluții;

d) să difuzeze cu promptitudine criteriile și liniile directoare care ar putea fi necesare în facilitarea implementării măsurilor prevăzute la pct. 2;

e) să facă publice informațiile pe care le consideră relevante, inclusiv lista la care se referă pct. 2, prin mass-media corespunzătoare;

f) să coopereze cu alte comitete pentru sancțiuni ale Consiliului și cu Comitetul înființat potrivit paragrafului 6 din Rezoluția sa nr. 1.373 (2001);

6. cere tuturor statelor să raporteze Comitetului, nu mai târziu de 90 de zile de la data adoptării prezentei rezoluții și ulterior, potrivit unei programări care va fi propusă de Comitet, asupra evoluțiilor ce s-au înregistrat în implementarea măsurilor la care se referă pct. 2;

7. cere tuturor statelor, organismelor relevante din sistemul O.N.U. și altor organizații și părți interesate să coopereze cu Comitetul și cu grupul de monitorizare menționat la pct. 9;

8. cere tuturor statelor să ia măsuri imediate pentru întărirea și aplicarea, prin emiterea de acte legislative și măsuri administrative, atunci când este cazul, a măsurilor impuse de legile interne împotriva cetățenilor lor, indivizilor și entităților care operează în teritoriul lor, să prevină și să pedepsească încălcările prevederilor pct. 2, să informeze Comitetul asupra adoptării unor astfel de măsuri și invită statele să raporteze Comitetului rezultatele tuturor investigațiilor sau măsurilor de întărire asociate, exceptând cazul în care aceasta ar compromite cursul investigării sau aplicarea măsurilor de întărire;

9. cere secretarului general să încredințeze grupului de monitorizare stabilit prin paragraful 4 (a) al Rezoluției nr. 1.363 (2001), al cărui mandat expiră la 10 ianuarie 2002, să monitorizeze pentru o perioadă de 12 luni implementarea măsurilor care sunt cuprinse la pct. 2;

10. cere grupului de monitorizare să raporteze Comitetului până la data de 31 martie 2002 și ulterior, la fiecare 4 luni;

11. hotărăște să urmărească în continuare această chestiune.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor nr. 1/2001 de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1997 privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a fi aleasă administrator al unei societăți de investiții financiare

În conformitate cu prevederile art. 13 și ale art. 14 alin. 3 din Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori,

potrivit art. 7 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/1997 privind măsurile pentru evidența acționarilor, organizarea și desfășurarea primei adunări generale a acționarilor la societățile comerciale privatizabile prin Legea nr. 55/1995, aprobată și modificată prin Legea nr. 87/1997,

vicepreședintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile nr. 1/2001 de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1997 privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a putea fi aleasă administrator al unei societăți de investiții financiare și se dispune publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Instrucțiunile menționate la art. 1 intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Departamentul autorizare reglementare și Secretariatul general vor aduce la îndeplinire prezentul ordin.

Vicepreședintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
prof. univ. dr. Gabriela Victoria Anghelache

București, 20 iunie 2001.

Nr. 3.

INSTRUCȚIUNILE Nr. 1/2001

de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1997 privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a putea fi aleasă administrator al unei societăți de investiții financiare

Art. 1. — Membrii consiliului de administrație al unei societăți de investiții financiare vor fi persoane fizice cu cetățenie română.

Art. 2. — Numărul membrilor va fi de minimum 5 și întotdeauna impar.

Art. 3. — Condițiile care trebuie îndeplinite de o persoană pentru a putea fi aleasă în consiliul de administrație al unei societăți de investiții financiare sunt următoarele:

- a) studii superioare;
- b) experiență de minimum 5 ani în domeniile juridic, financiar sau al afacerilor;
- c) să nu fi fost condamnată pentru fapte prevăzute de legea penală;
- d) să aibă o bună reputație;
- e) să nu fi fost sancționată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau de Banca Națională a României cu interdicția de a lucra în sectorul financiar-bancar;
- f) în cazul în care este membru și în consiliul de administrație al unei societăți comerciale ale cărei valori mobiliare fac parte din portofoliul respectivei societăți de investiții financiare trebuie să se abțină de la vot atunci când apare ca persoană implicată atât în calitate de administrator al societății de investiții financiare, cât și în calitate de administrator al societății comerciale respective;
- g) să nu facă parte din consiliul de administrație al societății de administrare a societății de investiții financiare

sau din consiliul de administrație al societății de depozitare a activelor societății de investiții financiare; să nu dețină, direct sau împreună cu soțul/soția, rudele până la gradul al treilea sau afinii până la gradul al doilea, mai mult de 5% din capitalul social al societății de depozitare sau al societății de administrare;

h) să nu dețină, direct sau împreună cu soțul/soția, rudele până la gradul al treilea sau afinii până la gradul al doilea, o poziție semnificativă la respectiva societate de investiții financiare.

Art. 4. — Condițiile prevăzute la art. 3 trebuie menținute pe toată durata mandatului membrilor consiliului de administrație.

Art. 5. — Oricare dintre membrii consiliului de administrație al unei societăți de investiții financiare este obligat să aducă la cunoștință Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare apariția unei situații de incompatibilitate prevăzute la art. 3 în care se află acesta sau ceilalți membri ai consiliului de administrație, în termen de 30 de zile de la apariția respectivei situații.

Art. 6. — Încălcarea prevederilor prezentelor instrucțiuni atrage invalidarea persoanelor din calitate de membru al consiliului de administrație al societății de investiții financiare și interdicția de a mai exercita activități pe piața de capital pe o perioadă cuprinsă între 6 luni și 3 ani.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
